

এগৰাকী তিৰোতাই যীচুৰ ভৰি ধুৱাইছিল

আৰাধনা কৰিবলৈ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে শিকক

ল'ৰা-ছোৱালীৰ বয়স আৰু প্ৰয়োজন অনুযায়ী শিকিবলগীয়া বিষয়বোৰ বাচি লওঁক।

সম্ভৱ হ'লে ল'ৰা-ছোৱালীক ছবিখন আঁকিবলৈ অথবা ৰং দিবলৈ দিয়ক।

শিক্ষক অথবা কোনো এগৰাকী ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক লুক ৭: ৩৬-৫০ পঢ়িবলৈ অথবা তিৰোতাজনীয়ে তাইৰ চকুৰ পানীৰে যীচুৰ ভৰি ধুৱা গল্পটি কবলৈ কওঁক। আমি কেনেকৈ আমাৰ আটাইতকৈ উত্তম যীচুক দিব পাৰোঁ, আৰু আমাৰ অন্তৰৰ পৰা তেওঁৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ তাকে তেওঁ দেখুৱাইছে।

এই প্ৰশ্নবোৰ সোধক। প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ পিছতে উত্তৰবোৰ দিয়া আছে।

- কেনেধৰণৰ তিৰোতাই যীচুক চাবলৈ আহিছিল? (লুক ৭:৩৭)
- তিৰোতাজনীয়ে তাইৰ প্ৰেম কেনেকৈ যীচুক দেখুৱাইছিল? (লুক ৭:৩৮)
- ফৰীচী সকলে তিৰোতাজনীক যীচুৱে কি কৰাটো ইচ্ছা কৰিছিল? (তাইক দোষাৰূপ কৰি পঠিয়াই দিবলৈ, লুক ৭:৩৯)
- যীচুৱে কাক বেছি ভাল পাইছিল, ফৰীচী সকলক অথবা তিৰোতাজনীক? (লুক ৭:৪০-৪৩)
- তিৰোতাজনীৰ বাবে যীচুৱে কি কৰিলে? (লুক ৭:৪৮)

লুক ৭ অধ্যায়ৰ পৰা স্তুতি কৰা তিৰোতাজনীৰ গল্পটিত কিছু অংশ নাটক কৰি দেখুওৱাক। উপাসনাৰ চলাওতাৰ লগত যোগাযোগ কৰি ল'ৰা-ছোৱালীক নাটকখন দেখুৱাবলৈ প্ৰস্তুতি কৰা নাটক প্ৰস্তুত কৰাত ল'ৰা-ছোৱালীৰ লগত সময় দিয়ক। তেওঁবিলাকে গোটেইখিনি অংশ কৰি নেদেখুৱালেও হব। নাটকত অংশ লবলৈ যথেষ্ট লোকৰ অভাৱ হ'লে, ব্যক্তিজনক কি কৈছে সেই কথা বৰ্ণনাকাৰীজনে উল্লেখ কৰিব পাৰে।

- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক যীচু আৰু বৰ্ণনাকাৰীৰ ভাগ লবলৈ দিয়ক।
- চিমোন, ফৰীচী আৰু তিৰোতাজনী (যাৰ হাতত এটা সুগন্ধি তেলৰ টেমা আছিল (অথবা হাতত থকা ভাও দিব পাৰে) এই অংশ কেইটা সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কৰিব পাৰে।

বৰ্ণনাকাৰীঃ গল্পটোৰ প্ৰথম অংশ লুক ৭:৩৬-৩৯ ৰ পৰা কওঁক। চিমোনে কি কৈছে শুনক।

চিমোনঃ “যীচু, আপুনি আমাৰ লগত খাবলৈ অহা বাবে মই অতি সুখী। আহি বহক। (যীচু আৰু ফৰীচী বহে)

ফৰীচীবিলাকঃ “চোৱা, যীচুক বৰ বেচি গুৰুত্ব দিয়া উচিত নহয়”।

“চিমোনে তেওঁক চুমাৰে সম্ভাষণ নিদিলে।”

“আৰু তেওঁ যীচুৰ ভৰি নোধোৱালে।”

“তেওঁ তেওঁৰ মূৰত সুগন্ধি দ্ৰব্য নিদিলে।”

তিৰোতা : যীচুৰ চৰণত আঠু লৈ, উচুপিবলৈ ধৰিলে। তেওঁৰ ভৰিত সুগন্ধি তেল ঢালি দিয়া ভাও ধৰা আৰু নিজৰ চুলিৰে সেই তেল মচি দিয়া।

ফৰীচী বিলাকঃ “সুগন্ধি তেলৰ গোন্ধ লওক।”

“ই অতি দামী।”

“কেনে ধৰণে ইয়াৰ হানি হৈছে?”

চিমোনঃ “যীচু, আপুনি মোৰ কথা শুনক। সেইয়া এগৰাকী পাতকী তিৰোতা। আপোনাক স্পৰ্শ কৰিবলৈ তাইক নিদিব। তাইক পঠিয়াই দিয়ক।”

বৰ্ণনাকাৰীঃ গল্পটো দ্বিতীয় খণ্ড লুক ৭:৪০-৪৭ ৰ পৰা কওঁক। “যীচুৱে কি কৈছে শুনক।”

যীচুঃ “চিমোন, দুজন লোকে টকা ধাৰ লৈছিল। এজন কমকৈ আৰু আনজনে অধিককৈ লৈছিল। দুয়োজন লোকেই ধাৰ শুজাব নোৱাৰাত, তেওঁ দুয়োকো ধাৰ ক্ষমা দিলে। কোন জনলৈ বাৰু ধাৰ দিয়া জনে অধিক মৰম (প্ৰেম) দেখুৱালে?”

চিমোনঃ “যি জনে অধিককৈ দিব লগা আছিল।”

যীচুঃ “তুমি ঠিকেই কৈছা। মই তোমাৰ ঘৰলৈ আহিছিলো, কিন্তু তুমি মোক অধিক প্ৰেম নেদেখুৱালা। অৱশ্যে এই তিৰোতাজনীয়ে মোলৈ অধিক প্ৰেম প্ৰদৰ্শন কৰিলে।

বৰ্ণনাকাৰীঃ গল্পটো তৃতীয় খণ্ড লুক ৭:৪৮-৫০ ৰ পৰা কওঁক। যীচুৱে কি কৈছে শুনক।

যীচুঃ হে, তিৰোতা, মই তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰিলো।

ফৰীচী বিলাকঃ (খঙেৰে) এই মানুহজনে কেনেকৈ পাপ ক্ষমা দিব পাৰে?”

যীচুঃ “তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে। শান্তিৰে যোৱা।”

বৰ্ণনাকাৰীঃ নাটকখনৰ বাবে সহায় কৰা আটাইকে ধন্যবাদ দিয়া।

ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে নাটক যদি ডাঙৰ বিলাকক কৰি দেখুৱাইছে, তেনেহলে ওপৰৰ প্ৰশ্নবোৰ তেওঁলোককো সুধিবলৈ কওঁক।

ল'ৰা-ছোৱালীক সুগন্ধি তেলৰ বটলৰ ছবি আঁকিবলৈ দিয়ক। ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে সৰুবোৰক সহায় কৰক। উপাসনাৰ সময়ত ছবিবোৰ ডাঙৰবোৰক দেখুৱাই ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে যে আমি কেনেকৈ আমাৰ উত্তম বস্ত্ৰৰে যীচুৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ। আমাৰ অন্তৰৰে আমি তেওঁৰ আৰাধনা কৰোঁ।

আৰু আন কি প্ৰকাৰে যীচুৰ প্ৰতি আমাৰ প্ৰেম দেখুৱাব পাৰিম।

ৰোমীয়া ১২:১ মুখস্থ কৰক।

পদ্য : তিনিটা ল'ৰা-ছোৱালীক গীতমালা ১৫০:১-৬ দুটাকৈ পদ আবৃত্তি কৰিবলৈ দিয়ক।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক এটা চুটি পদ্য অথবা গীত তেওঁবিলাকে যীচুক প্ৰেম কৰাৰ বিষয়ে লিখিবলৈ দিয়ক।

ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ গীত-গান কৰকঃ

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, আপোনাৰ প্ৰতি এক মহৎ প্ৰেম আপুনি আমাৰ অন্তৰত দিলে। বিভিন্ন প্ৰকাৰে আমি এই প্ৰেম দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ। আমি আপোনাৰ আৰাধনা কৰোঁ। আমি আপোনাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ। আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰাৰ বাবে আৰু আপোনাৰ সন্তান হ'বলৈ দিয়া বাবে আপোনাক ধন্যবাদ।”